

атаката. Други се ползуваха отъ прикритията на малоръстната горичка по седловината, за да се приближатъ къмъ стоманената батарея и окопитѣ на 4-а дружина отъ къмъ истокъ. Най-послѣ, трети, въ голѣми маси, се движаха задъ гребена на бердешката възвишенность, и се появяваха на седловината, и отъ тамъ се скриваха въ гъстото и високо бранище. Отъ тамъ едни се направляваха къмъ нашия лѣво-фланговий участъкъ на позицията, други пъкъ къмъ ахиллесовата ни пета—стоманената батарея и 4-та дружина. Тѣзи части се приближаваха до нашитѣ позиции нейдѣ на 40—50 крачки, скрити въ гъстака, отъ кждѣто ни поражаваха съ правъ мѣтъкъ вистрѣлъ. По послѣ по общия сигналъ за атака, Турцитѣ се хвърляха на нашитѣ укрѣпления като бѣсни.

Освѣнъ пѣхотнитѣ колони и турската кавалерия не бездѣйствуваше. Тя въ голѣма масса се спущаше отъ къмъ Бердекъ право на сѣверъ и, като минаваше покрай „Вранѣто гнѣздо“ (тѣй нарѣкоха Русситѣ възвишенностьта, която по своята форма, дѣйствително приличаше на вранѣ гнѣздо), което бѣше на истокъ отъ расположението на 3-я дружина, прѣзъ голѣмия долъ, се скриваше задъ рѣтоветѣ. Види се, това движение на неприятелската кавалерия, да бѣше демонстрация, тѣй като мѣстностьта, по която тя се движеше, бѣше твърдѣ прѣсѣчена и неудобна за нейното дѣйствие.

Първитѣ пушечни гърмежи отъ страна на противника се чуа около 12 часа. Неприятелската верига бѣше разсиана далеко отъ нашитѣ окопи, и постепенно, на чело на сгъстенитѣ колони, се приближаваше къмъ нашитѣ укрѣпления.

Съ това приближаване на противника и пушечнитѣ гърмежи се учестяваха, до гдѣто най-послѣ се сливаха въ едно общо бучение. Между това, отъ къмъ бердешката височина, и, вѣроятно, и отъ шосето и западния долъ, продължаваха да настѣпватъ нови колони. Но изведнѣжъ забиха турскитѣ барабани и тржбитѣ затржбиха по цѣлата турска боева линия, и ехотимъ се разнесе, като вълни, далеко изъ доловетѣ и